

Roze zondag 24 juni 218

Janskerk

Cyclus: Pelgrimeren

Thema: in harmonie samenleven. Deus adjuva nos!

Voorganger: Jasja Nottelman

Inleiding:

Deus adjuva nos ! Moge God ons helpen om als broeders en zusters samen te leven. Dat is waar deze viering over mag gaan. Samen optrekken op de weg van het leven. Samen proberen, net als Johannes de Doper de weg te bereiden voor een inclusieve en vrije samenleving.

Vandaag is ook de feestdag van Johannes de Doper, de naamgever, de patroon van onze kerk. Johannes roept op tot een samenleving die als een spiegel mag zijn van het komende Koninkrijk Gods. Als wij als broeders en zusters kunnen samenleven, kunnen ook wij een spiegel zijn van het komende Rijk Gods. Deus adjuva nos!

Mensen van God,

Afgelopen donderdagavond was ik, net als een aantal andere mensen hier uit de EUG, bij de Gay Sing inn in de Domkerk.

Een heerlijk avondje zingen:

liederen voor iedereen, zorgvuldig qua taalgebruik, toegelicht door Sytze de Vries (er waren een aantal liederen bij van zijn hand) en vrolijk aangevuurd door een van onze cantores: Douwe Elderhuis.

Op die avond werd ook het boek gepresenteerd met de titel: 'Zie de regenboog en prijs zijn Maker. Een handreiking voor roze vieringen'.

Een prachtig mooi boek, roze én met de regenboog, onder redactie van ds Wielie Elhorst, predikant binnen de PKN vanwege de LHTB plus gemeenschap en Stijn van der Woude, dominee in spé.

Namens de Janskerk mocht ik een van de eerste exemplaren ontvangen, omdat we als Janskerk, als EUG als eerste hebben gepionierd als het gaat om Roze vieringen.

Ds Anna Wies Rypkema en pastor Tejo van der Meulen hebben zich enorm ingezet om in de jaren tachtig deze vieringen te laten plaatsvinden, toen het allemaal een stuk minder vanzelfsprekend was. En dan is het maar zo 30 jaar later... en hebben we vandaag de 30e Roze viering hier in de Janskerk!

Het was een mooie avond afgelopen donderdag.

Zelf was ik ontroerd (en ik was niet de enige!) door de bijdrage van een jonge conservatoriumstudent: Robinson Jouwe. Hij kondigde met een paar zinnen zijn lied aan waarin doorklonk dat het ook in deze tijd niet zomaar vanzelfsprekend en gemakkelijk is om uit de kast te komen, in zijn geval ook omdat hij een migratieachtergrond heeft.

In een meeslepende jazzy style zong hij zijn prachtige lied en alleen al het begin van het lied heeft alles te maken met het thema van vandaag: in harmonie samenleven:

Come, where birds of paradise

Fly, love and sing, just listen...

A call for hope, no hateful eyes

Where culture doesn't say you don't belong

And love is never wrong, ever

Een visioen, vol hoop, waarin iedereen met elkaar samenleeft, zonder vooroordelen, waarin liefde geen bijmaak heeft, nooit verkeerd is of kan zijn.

Toen we met elkaar in de voorbereiding psalm 133 lazen was dat het ook wat ons raakte. Zo met elkaar te leven; dat is gezegend leven.

De psalmist neemt hierbij het beeld van wat er in de tempel gebeurt wanneer de priester gezalfd wordt: het overvloedige van de olie waardoor alles geurt en doordrongen raakt van het genieten van het samenzijn.

Verbeelding van een leven in liefde, geluk en vrede, door de Eeuwige, door God gewild, gezegend.

Psalm 133 is een van de pelgrimspsalmen in de bijbel.

Psalmen die gaan over mensen die op reis zijn.

De Pelgrimspsalmen gaan over verlangen: de reiziger is onderweg naar iets waar hij of zij naar verlangt: Soms wordt er iets over dat verlangen verteld: iemand verlangt er naar om offers te brengen in de tempel en daar met andere mensen feest te vieren.

Soms gaat het om een algemeen verlangen naar vrede en rust, een verlangen om te voelen dat God dichtbij is. De reiziger is op weg naar een betere wereld en spreekt daarbij uit dat hij of zij vertrouwt op God.

Een lied, op weg naar een gezegend leven.

Vandaag is het 24 juni, dat is de feestdag van Johannes, de naamgever ook van deze kerk, vandaar de Janskerk. Johannes is typisch een wegbereider, geïnspireerd door de woorden van de profeet Jesaja: De bode die vooruit zal worden gezonden om de weg te banen, gereed te maken voor de komst van de Heer.

Johannes wijst iedere keer van zich af. Hij is het niet die de mensen moeten verwachten, hij maakt de weg klaar voor wie na hem zal komen en op hem mag je je hoop stellen.

Die mens is Jezus. Hij laat zich door Johannes dopen waarbij, tijdens die doop duidelijk wordt dat hij degene is die dat goede nieuws van dat leven in liefde, recht en vrede, een inclusieve en vrije samenleving, samengevat in de term Koninkrijk van God zal gaan verkondigen.

Het is niet voor niets dat Jezus meteen na dit alles de woestijn in moet gaan, het is het begin van een tocht door zijn leven, een tocht die niet eenvoudig zal zijn, vol van weerstand en beproeving. Gelukkig zorgen engelen voor hem.

Wie zelf wel eens op pelgrimstocht is gegaan herkent de woestijnervaring.

Het mooie van de tijd van bezinning, maar ook het weerbarstige: omgaan met de weersomstandigheden, er op vertrouwen dat je elke keer weer een slaapplek bereikt, er eten is om je lichaam te voeden.

De kunst om je open te stellen voor wat er komt, ontvankelijk te leven, vertrouwen te hebben.

Te genieten van de ontmoetingen die je hebt, verhalen die gedeeld worden, hulp uit onverwachte hoek.

Zo kun je de weg gaan,
de weg van jouw leven,
met het visioen voor ogen van dat leven in liefde, recht en vrede.
Deus adjuva nos: moge God ons daarbij helpen!

Zo moge het zijn.